

breder sig den Følelse: Nu vil vi have Sikkerhed for, hvor Vejen skal gaa i den kommende Tid. Lad Flertallet i Befolkningen afgøre det hurtigst muligt!

Pinstrup: Da jeg som Dreng gik i Skole, havde vi jo Eksamen et Par Gange om Aaret, og der var en Kone, som altid ved den Lejlighed mødte frem med en Kurv, hvori hun havde noget, hun kaldte gode Raad, og de fik god Afsætning, thi ved en saadan Lejlighed er gode Raad ikke at foragte. Jeg havde glædet mig til, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard skulde være en saadan Kone, der havde gode Raad at sælge, men jeg gjorde desværre den Opdagelse, at det ærede Medlem havde solgt alle sine gode Raad; han havde ingen at præsentere det høje Ting, da han kom herop. Ja, han sagde noget om, at vi skulde have højere Told paa Vin og Spirituosa. Men, som bekendt, duer det Raad ikke, da handelspolitiske Vanskeligheder lægger sig i Vejen. Saa udtalte han det fromme Ønske: Gid Udvalget kunde finde noget. Det vil sige, selv kendte han intet, han havde ikke selv noget positivt Bidrag at give. Han udtalte sig imod den slemme Presse, der søger at dæmpe Befolkningens Nervøsitet og søger gennem sine Artikler at virke beroligende. Derimod havde han aabenbart ikke noget imod den Presse, der virker urostiftende, virker til at forøge Uroen. Man læser jo daglig Artikler i den radikal-socialistiske Presse, hvis Formaal væsentlig synes at være dette — og saa naturligvis det at komme Regeringen og Venstre til Livs. Det ærede Medlem viste sig altsaa som en daarlig Kagekone, der havde udsolgt alle sine gode Raad, da han kom herop. Tønden var tom — det var maaske ogsaa derfor, den buldrede saa stærkt.

Det var altsaa Repræsentanten for det radikale Venstre, der talte. Socialdemokratiet har jo virkelig noget at byde paa — jeg mener, det er galt, det duer ikke, det er en Sag for sig, men *de* tror nu, det er godt — nemlig Importregulering. Det skal jeg maaske siden sige et Par Ord om. Og det konservative Folkeparti har jo ogsaa ydet et efter deres Mening positivt Bidrag til Vanskelighedernes Løsning gennem de Forslag, de har fremsat, det saakaldte Forslag om Gulduld, en Valutaforanstaltning,

der, som alt nævnt, er prøvet andetsteds, uden at den dér hidtil har virket heldigt. Det betyder jo en meget stor Forhøjelse af Beskyttelsen for alle Varer, vel med 60—70 pCt. Jeg kan nok forstaa, at det ærede Medlem Hr. Drachmann paastaar, at det ikke er ment som en Industribeskyttelse. Det vilde heller ikke se saa godt ud, thi saa vidt jeg ved, er Industriaktierne stigende, saa man kan jo ikke mene, at Industrien er i Nød. Det undrer mig for Resten noget, at Landborepræsentanterne indenfor det konservative Folkeparti kan være Medforslagsstillere til et Forslag af denne Karakter. Dette Forslag er for øvrigt karakteriseret af den højtærede Finansminister, og jeg kan henholde mig til de Betragtninger, han i saa Henseende anstillede. Forslagets Gennemførelse vilde betyde en Forhøjelse af Prisniveauet, hvad der jo egentlig er det modsatte af, hvad vi maa tilstræbe. Det vilde endvidere for Industriens Vedkommende efter mit Skøn have den Vanskelighed, at det vilde svække den danske Industris Konkurrencemuligheder, thi det gaar jo altid saaledes, at jo større Beskyttelse, man giver en Industri, des mindre bliver den i Stand til at konkurrere, hvad der er meget uheldigt. Jeg taler her selvfølgelig om den beskyttede Industri, ikke om den ubeskyttede; den sidste har klaret sig selv i Konkurrencen, og det er ikke alene af Ære værd, men man maa ogsaa tillægge den Industri den største Betydning. Den Industri, der ikke kan tage Konkurrencen op, dens Betydning samfundsmæssig set, mener jeg, man kan let overse. Der er ogsaa en Fare for, at en saadan stærkt forøget Beskyttelse vil medvirke til at fremkalde Industrier, der kun kan bestaa og holdes oppe ved saadan kunstig stor Beskyttelse, en Beskyttelse, som den øvrige Befolkning og de øvrige Erhverv skal betale gennem en Overpris paa Varer, som de skal bruge i deres Produktion, hvorved Beskyttelsen kommer til at virke fordyrende paa Produktionen for de Erhverv, der skal kunne konkurrere paa det aabne Verdensmarked.

Jeg mener da, at Forslaget, saaledes som det foreligger, ikke er en Vej, der er mulig at følge. Socialdemokraternes Forslag om Importregulering er efter min Mening ogsaa udelukket, thi vi har jo Erfaring for, hvad det vilde betyde. Det